

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Vissza a népnek,
ami a népé!

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Vissza a népnek, ami a népé!

A Tisza-kormány hadat üzent a lopásnak, a korrupciónak. Még hangzatos nevet is adtak neki: Tisztítótűz művelet. A tisztítótűz eszméjét a katolikus vallásból vették át, vagy vették el. Ki-kinek tetszése szerint válassza meg az igekötőt!

Ott a tisztítótűz, a purgatórium, egy átmeneti állapot, amely során megtisztulunk bűneinktől, és bejutunk a mennyországba. Ezek szerint most jön némi szenvedés, nyomozás, gyanúsítás, ítéletek, de a végeredmény egy lelkében megtisztult Magyarország lesz, ami ugye maga a mennyország.

Ha így van, akkor fogadjuk el, hogy a rendkívüli célhoz rendkívüli eszközök is kellenek. Ne akadékoskodjunk, hogy a Nemzeti Vagyonviszasszerzési és Vagyonvédelmi Hivatal befelé-e az alkotmányba, vagy sem. A cél szentesíti az eszközt. Ugyan a történelem rengetegszer bizonyította, hogy ez nem igaz, de ennek ellenére sokan a tökéletes erkölcsi felmentést látják benne a legnagyobb gaztettekre is.

A rendszerváltás óta minden kormány meg van győződve arról, hogy az a jó, az az ideális, a korszerű és nemzetmentő, amit ő csinál. Ha valami mégsem sikerül, lehet szidni az előző kormányt, a múltat, és ha már végképp kifogytak az érvekből, lehet ostromozni 1945-öt, sőt akár 1919-et is.

A Tisza-kormány csak abban más, hogy ők nem várnak, ők azonnal és folyamatosan lecsapnak az előző kormányra. Persze, érthető, nagy részük maga is onnan jött, ahogy mondani szokás, a múltat végképp el kell törölni.

Csak hogy az egész egy nagy hazugság! 1989 óta mindenki ugyanazt a házat építi, a kapitalizmust, a pénz és a tőke uralmát. Aki ebben valaha is részt vett, tudja, hogy ez a ház nem tisztességes munkából, takarékos életmódból épült, hanem rablásból.

A történet negyven éve kezdődött, amire ma senki sem akar emlékezni. Akkor nem volt magyar tőkésosztály, meg kellett csinálni. Honnan vehették a tőkét, a vagyont? Abból, ami itt volt, a társadalom, a nép vagyonából. A rendszerváltók valóban a nép vagyonát lopták el.

1945 után romokból ugyanis a nép építette fel az országot. Rengeteg munkát vállalt azért, hogy legyen magyar ipar, mezőgazdaság. A közös boldogulás érdekében sok mindenről lemondott, takarékoskodott, de úgy érezte, megérte! Először a történelemben érezte úgy, hogy ez a vagyon az ő munkájának eredménye, az ország érte van.

A rendszerváltók a nép, a dolgozók vagyonát lopták el. Nem kérdezték meg a népet, hogy vihetik-e. Vitték, eladták barátaiknak, rokonaiknak, külföldi haverjaiknak. Akár fillérekért is készek volt eladni, csak legyen végre kapitalizmus, ahol tovább lohatnak, tovább gazdagodhatnak.

A szocialisták liberális szövetségeseikkel együtt teljesítették a Nyugat követeléseit. Akkor lesztek EU-tagok, mondta a Nyugat, ha a banko-

kat, az energiát villámgyorsan eladjátok nekünk, ha saját magatok szétveritek a magyar cukortermelést, ha leölik a marhákat, ha beszántjátok a szőlőket, ha tönkrevágjátok a buszipart, a mozdonygyártást. A liberális banda még büszke is volt tetteire. A magyar nép vagyona így került idegen kézbe.

Egyéb stikli is volt bőven. A Gripenek vásárlása idején sok főnök gyermeke tanulhatott külföldön, svéd ösztöndíjjal. Ki húzott hasznot abból, hogy milliókért vásároltak okostáblákat a falusi iskoláknak, ahol WC sem volt. Mi lett az egykori szovjet adóssággal? Hova lettek az off-shore cégekbe kicsempészett milliók?

A Fidesz hatalomra kerülésével nem a lopás tűnt el, hanem a feltételei változtak. A szocialista kor társadalmi tulajdona addigra elfogyott. Már nem volt mit ellopni, nem volt mit privatizálni. Innen tovább a tőkésosztály különböző csoportjai kénytelenek voltak egymástól lopni.

A társadalmi tulajdon szétrablása ellen senki sem tiltakozott, nem rohantak bíróságokra. De amikor a saját vagyonból akartak mások lopni, vagy kiszorították a húsos fazék mellől, akkor jöttek a feljelentések, a vizsgálatok. Többnyire nem lettek bírósági ügyek. A kéz kezét mos elv tökéletesen működött.

A Fidesz értette a kapitalizmus törvényeit, de úgy vélte, hogy a magyar tőkés gazdagodjon, ne az idegen. Kiszorították a külföldieket és magyar liberális barátaikat olyan nagy üzletekből, mint az autópályaépítés, vagy éppenséggel a dohánybiznisz.

Visszavásárolták a vízműveket, a bankokat, az energetikát. A maga módján ez is lopás volt, mert végül is az emberek adójából, pénzéből tették. De legalább magyar állami tulajdonba kerültek. A tőkés állami tulajdon persze nem a népé, hanem a tőkésosztály kollektív tulajdona, de legalább magyar kézben volt.

A Tisza tisztítótűze ne tévesszen meg bennünket! Semmilyen mennyország nem lesz! Nem a nép vagyonát akarják visszaadni a népnek. Nem a szocializmust akarják visszahozni. A fideszesek vagyonát akarják maguknak megszerezni. És persze visszaadni a Nyugatnak mindent, amit elvettek tőlük, cserébe azért, hogy hatalomra juttatták őket áprilisban.

Mi a mi dolgunk? Ne a tőkések, ne a Tisza vagy a Fidesz igazságát keressük! A mi igazságunkat, a nép igazságát követeljük! Bennünket loptak meg a rendszerváltáskor! Nemzedékek munkáját, egy országot raboltak el tőlünk. Ez az eredendő bűn, ezt kellene kivizsgálni, ezért kellene büntetni.

A Tisza nem számolja fel a lopást és a korrupciót. Az ő közege a kapitalizmus, és amíg a tőke uralkodik, lesz lopás is, korrupció is. Változtassuk meg világunkat! Vissza a népnek, ami a népé!

Sok boldogságot, Vietnám!

Nyolcvanegy évvel ezelőtt, 1945. szeptember 2-án a Ba Dinh téren Ho Chi Minh elnök felolvasta a függetlenségi nyilatkozatot, amelynek eredményeként megalakult a Vietnámi Demokratikus Köztársaság, a mai Vietnámi Szocialista Köztársaság. Kijelentette, hogy Vietnámnak joga van a szabadsághoz és a függetlenséghez, és hogy népe elszántan hajlandó minden erejét, lelkét, életét és vagyonát ezeknek a jogoknak a védelmére áldozni. Az ország párt- és állami vezetői megkoszorúzták Ho Chi Minh mauzóleumát.

KÜLFÖLD

Töltsétek fel a tankokat!

Fotó: nato.int

„A NATO vezetése jóváhagyta a NATO üzemanyag-ellátási lánc fejlesztési programtervét. A 27 milliárd eurós beruházás keretében korszerűsítik a NATO meglévő üzemanyag-tároló és -elosztó infrastruktúráját. A program támogatást nyújt az új létesítmények – többek között csővezetékek – kiépítéséhez a NATO keleti és dél-keleti részén, és biztosítja, hogy a NATO-erők rendelkezzenek a harcászútszükséghez szükséges energiaellátással” – közölte a NATO. Gyerünk, feltölteni a tankokat! Irány Oroszország?

Elhunyt Ratko Mladić tábornok

A hágai börtönben elhunyt Ratko Mladić tábornok, a boszniai szerb hadsereg egykori parancsnoka. A tőkés világ szemében gyilkos, a szerb nép emlékeztében hős. Osztozott Slobodan Milosević szerb elnök sorsában, mindkettőjüket kiadta a szerb tőkés kormány a Nyugatnak. Mindkettőjük „bűne”, hogy védeni próbálták a független Jugoszláviát. A Nyugatnak nem kellett a 23 millió lakosú, 255 ezer négyzetkilométer nagyságú ország, mely ráadásul a Balkán legnagyobb hadseregével rendelkezett. A Nyugat szétverte! Helyettük törpeállamok vannak, Koszovó NATO-gyarmat lett, Bosznia-Hercegovina EU-gyarmat.

Ukáz Washingtonból

Fotó: scene7.com

A múlt héten Elbridge Colby amerikai hadügyminiszter-helyettes eligazította a NATO vezetőit és a tagállamok nagyköveteit: „A NATO-t jobban a harcászútszükségre kell összpontosítanunk, kiegyensúlyozottabbá és pragmatikusabbá kell tennünk. Ez nem egy múltó nézet, hanem strukturális és stratégiai szükségszerűség, különösen a párhuzamos feladatok problémájának fényében.” A NATO3.0 keretében az európai államok több terhet vesznek magukra Ukrajna támogatásában és az Oroszország elleni lépésekben. Ezt Magyar Péter is megszavazta.

Az izlandiaknak van eszük

Fotó: myndir.ruv.is

Izland lakossága népszavazáson döntött arról, hogy a kormány folytassa-e a tárgyalásokat az EU-val Izland EU-csatlakozásáról. Vasárnapi adatok szerint a szavazók 52,5 százaléka nemet mondott. Ne folytassa a kormány! Elég az EU-ból!

II. Lajos harcolt az ellenség ellen, Magyar Péter megadja magát

„A mohácsi csata legfontosabb tanulsága a sorsközösségről szól”- mondta Magyar Péter Mohácson a csata 500. évfordulóján. A stilizált „díszmagyar” öltözte nem illett sem a helyhez, se az eseményhez, de ez még elment volna. Beszéde közhelyekkel volt tele. A magyarok összefogására hívott fel akkor, amikor a kormány szakítani akar Oroszországgal, kiszolgálja a nyugatot, eladni készül Paksot, a MOL-t, az egészségügyet, nagyjából mindent, ami magyar. II. Lajos harcolt az ellenség ellen, Magyar Péter megadja magát.

Amerikai kezekben a magyar biztonság

A magyar „függetlenség” tovább erősödik. Thomas Feltey vezérőrnagy lett az amerikai hadsereg V. hadtestének a parancsnoka. Ez a hadtest „felel a kelet-európai hadszíntér” biztonságáért. Vagyis mi, magyarok is „alá tartozunk”. Szerencsére nem nálunk székel, de ne félj, ide is jön majd!

Magyar Péter csúnyán mellényült

Magyar Péter félrevezette az embereket. Kijelentette: nem gond az, ha Unger Anna, a Nemzeti Vagyronvisszaszerzési és Vagyronvédelmi Hivatal elnöke nem jogász, mivel az amerikai FBI elnöke sem jogász. Az Index az ügy tisztázása érdekében megkereste az FBI-t, és arról érdeklődött, hogy megerősítik-e Patel jogi végzettségére vonatkozó adatokat. Az FBI megerősítette: Kash Patel, az amerikai Szövetségi Nyomozó Iroda igazgatója rendelkezik jogi végzettséggel, és korábban ügyvédként is dolgozott.

Mire készül az EU és Magyarország?

Hazánkba látogatott a Logisztikai Csomópontok Európai Hálózata Központi Koordinációs Központjának szakértői delegációja augusztus 25-26. között. A NetLogHubs csoport a szervezet részére hazánktól felajánlott logisztikai kapacitásokat tekintette meg, valamint elvégezte a szükséges pontosításokat. A NetLogHubs az EU eljövendő hadműveleteihez szükséges stratégiai ellátási feladatokat tervezi. Az ukrajnai háború tanulsága, hogy biztos hadtáp, biztos ellátás nélkül nincs sikeres hadművelet. Mire készül az EU és Magyarország?

Thürmer: A rossz döntések vége a háború!

„Oroszország magatartása fenyegetést jelent Magyarországra, Európára és a globális rendre, valamint a Kárpát-alján élő magyar kisebbséget is komoly veszélybe sodorja” – adta parancsba Magyar Péter a magyar diplomatáknak.

Magyar Péter rossz, buta döntése bűn a magyar emberek ellen – jelentette ki Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. A Nyugat parancsba adta Magyar Péternek, hogy vesszen össze Oroszországgal. Azt a látszatot keltik, hogy most már Magyarország is háborút akar az oroszokkal. Az összeveszés csak a NATO-nak, az EU-nak jó, Magyarországra nézve beláthatatlan következményekkel jár. A rossz döntések előbb-utóbb háborúhoz vezetnek.

Gratuláltunk Vietnámnak

A Vietnámi Szocialista Köztársaság nemzeti ünnepén Le Thai Bui nagykövet fogadást adott a Stefánia Palotában. A Munkáspárt nevében jelen volt Thürmer Gyula elnök, továbbá Lisztes Vince és Urbin György, az Országos Elnökség tagjai.

A KNDK ünnepén

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság szeptember 9-én ünnepeli a KNDK kikiáltásának évfordulóját. Ez alkalomból Thürmer Gyula elnök fejezte ki a Munkáspárt jókívánságait Kim Dzsong Un-nak, a Koreai Munkapárt és a KNDK első számú vezetőjének.

Segítettünk a szakszervezetnek

A Munkáspárt szervezetei befejezték a népszavazási aláírásgyűjtést. Ezzel támogatjuk a Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezetének kezdeményezését, hogy népszavazás döntsön december 24-e munkaszüneti nappá nyilvánításáról. A munka eredményeinek összesítése még folyik. A lényeg az, hogy segítettünk a szakszervezetnek.

Új könyvek a Kínai Sarokban

A Kínai Társadalomtudományi Akadémia új könyvekkel gazdagította a Munkácsy utcai Kínai Sarok könyvtárát. Xi Jinping legfrissebb beszédei mellett új könyvek érkeztek a kínai modernizációról, a marxizmus kínai fejlődéséről. A legérdekesebb könyveket ismertetni fogjuk A Szabadságban is.

„Támadás – amikor a háború hozzánk jön”

Olyan könyvet mutatunk be, amelyet az osztrák olvasóknak írtak, de mi, magyarok is érthetünk belőle.

Franz-Stefan Gady „Támadás – amikor a háború hozzánk jön” című könyve nem egy újabb mű a számtalan, magukat csálhatatlannak és mindent tudónak hirdető politológusok, újságírók, influenszerek tollából, hanem alapos, tényekre épülő elemzés.

Franz-Stefan Gady védelmi elemző és kutató a londoni Nemzetközi Stratégiai Tanulmányok Intézetében (IISS). Személyes tapasztalatokat is szerzett a háborúról és a hadviselésről Irakban, Afganisztánban, sőt Ukrajnában is. Szakértelmét igénybe veszi több NATO-ország hadvezetése is.

Gady egy új műfajt művel. Nem nevezhető katonai szakkönyvnek, mert nem az. De a hadsereg helyzetéről, a stratégiai lehetőségekről nagyon is tényszerű információkat ad. Nem is fantasztikus regény a jövőről, mivel minden megállapítás a mai realitásokba kapaszkodik, és tudjuk, hogy a szerző jövőképe nagyon is realitássá válhat. A könyv egyszerre rémisztő, már csak három év van 2029-ig. A másik oldalon megnyugtató is: még három év van, még sok mindent lehet tenni a háború ellen.

El tudják képzelni, hogy három év múlva, 2029 januárjától háború söpör végig Európán? El tudják képzelni, hogy a dróntámadások, a rakétacsapások már nem csak ukrán területeket érintenek, hanem német, osztrák, netán magyar városokat? El tudják képzelni, hogy egy pillanat alatt leáll

az internet, az áramszolgáltatás, bezárnak az üzletek, a városok élelmiszer és gyógyszer nélkül maradnak?

A válasz nem, nem tudjuk elképzelni, A magyar közvélemény vonakodva foglalkozik a háború kérdésével, miközben Ausztriában, Németországban könyvek sokasága jelenik meg egy lehetséges háborúról. A magyar közvélemény nem hitte el a Fidesznek, hogy rohanunk a háborúba. A Tisza még rá is játszott erre. Felelőtlenül, bűnös módon, de erről majd később.

A szerző nagyon meggyőzően vázolja fel a képzelt háborút.

2028. november 11.

Hajnali 4 órakor ismeretlen tettesek átvágják a Litvánia és Svédország közötti villamoskábel. Vilnius sötétségben ébred. Orosz katonai gépek repülnek be „véletlenül” a litván légtérbe.

2028. november 15.

A balti államok, Finnország és Lengyelország védelmi intézkedéseket követelnek az EU-tól.

2028. november 16.

A közösségi médiában manipulált filmek jelennek meg arról, hogy NATO-csapatok vonulnak be Ausztriába. Az osztrák állami szervek mérlegelik, hogy miként tud Ausztria védekezni háború esetén. Az eredmény több, mint kijózanító: sehogy, nincs elég mozgósítható katona, nincs elég gyógyszer- és élelmiszertartalék. Lőszer egy-két napra elég.

2028. november 17.

Orosz csapatokat küldenek Belarusz területére közös hadgyakorlat címén. Estére a bécsi üzletekben megkezdődik a tömeges élelmiszervásárlás. Elindul a pánik.

2028. november 18.

Nő a feszültség a Balkánon. Ausztria további ötszáz katonát küld Koszovóba.

2028. november 19.

Alsó-Ausztria több városában kialszik a villany. 240 ezer háztartás áram nélkül marad. Vélhetően orosz terrorakció, jelenti a hírszerzés.

2029. január 22.

Hajnali 2:45-kor orosz csapatok vonulnak be Litvániába, hogy humanitárius folyosót biztosítsanak Oroszország és az ugyancsak orosz terület, Kalinyingrád között. Az osztrák rádió bemondja, hogy 12 ezer orosz katona érte el Litvániát. Az osztrák kormány bizonytalan. Nem tudni az EU és az USA reakcióját.

Az osztrák vezérkar jelzi: az oroszok megtámadták az osztrák internethálózatot. A légvédelem nem kap információt a NATO-tól, így nem tudnak védekezni az orosz légitámadás ellen.

Az elhárítás jelzi, hogy orosz ügynökök hónapok óta Ausztriában vannak és terrorakciókra készülnek. A kormány dönt a légtér, a határok, a katonai létesítmények fokozott védelméről.

2029. január 23-25.

Az orosz légierő bombázza az északi német kikötőket. A NATO dönt arról, hogy 400 ezer katonát, köztük 100 ezer amerikai, küld a kelet-európai hadszíntérre. A NATO csak az olasz kikötőkben tudja az utánpótlást kirakodni. Ausztria válik a fő tranzitútvonallá.

2029. január 26.

Az orosz hadsereg bombázza és drónokkal lövi az osztrák utakat, és az áthaladó NATO-csapatokat. A német Bundeswehr sürgősen Patriot-rendszereket küld Ausztriába.

Orosz különleges alakulatok blokkolják a Bécs és Linz közötti összeköttetést. Gyakorlatilag megszűnik a gázellátás. Az ország már fagyoskodik. Az osztrák kormány különleges bunkerbe települ át.

2029. január 27.

Bécsben kitör a káosz. A közlekedés csak részlegesen működik. A bankok és az élelmiszerüzletek nem működnek. A lakosságot felszólítják, hogy ne hagyják el a lakásokat.

Az osztrák és a német kancellár megállapodik: a német hadsereg bevonul Ausztriába. Az ország a NATO műveleti területévé válik. Az osztrák kormány átadja az ország nagy részének operatív irányítását a NATO-nak.

És mindez csak a háború kezdete!

Franz-Stefan Gady könyvének nem az a célja, hogy megrettentse az embereket. Az ördögöt azért festi a falra, hogy meggyőzze az embereket: ha nem akarnak elpusztulni a háborúban, engedjék, hogy a NATO, az EU és az osztrák vezetés alapvető változásokat hajtson végre, és az ország készüljön fel a háborúra. Ha nem teszünk semmit, „egy 2029-es konfliktusban csak részlegesen tudjuk magunkat megvédeni” – mondja a szerző.

„Oroszország mindig az európai realitás része lesz. A jövőben is keressük a párbeszédet a potenciális agresszorral, egyes témákban együtt fogunk működni. ...De tudjuk, hogy Európa két pillére a biztonság és a jólét, amit a NATO és az EU biztosít” -szögezi le a szerző.

Abból kell kiindulni, a szerző szerint, hogy Oroszország még akkor is képes csapást mérni Ausztriára, ha erőit csak korlátozottan veti be. Oroszország a egyes hadviseléssel képes az osztrák infrastruktúrát megbénítani.

Az oroszok vélhető célja az, hogy a Németország-Ausztria-Csehország alkotta háromszöget lefoglalják és kikapcsolják.

Várható az is, hogy az oroszok nem várják meg NATO-csapatok bevonulását Ausztriába, hanem megelőző csapást mérnek osztrák célpontokra.

Le kell mondani arról a tévhitről, hogy a semlegesség megvédi Ausztriát. Új törvényeket kell hozni, amelyek lehetővé teszik NATO-csapatok azonnali bevonulását és osztrák csapatok azonnali küldését külföldre.

Fel kell készülni arra a lehetőségre, hogy orosz támadás esetén Magyarország és Szlovákia kiugrik a NATO-ból és átengedik az orosz szárazföldi erőket. Ebben az esetben az orosz tankok egy nap alatt Bécsben lehetnek.

A magyar-osztrák és szlovák-osztrák határ védelmét legalább két dandárral meg kell erősíteni.

Fel kell tölteni a stratégiai raktárakat lőszerrel, üzemanyaggal, élelmiszerrel és gyógyszerekkel. Ausztria legyen képes legalább 60 napon át, de ideális esetben 90 napon át ellátni önmagát.

A lakosságot fel kell készíteni az oroszok információs támadására. Meg kell akadályozni, hogy az oroszok megosszák az osztrák társadalmat és a NATO ellen hangolják. Az orosz médiatámadás elhárítása centralizált média elhárító rendszert kell teremteni. A médiaháború nem csak a hadsereg, de minden állami szerv feladata.

Ausztria légvédelme kritikus helyzetben van. A lehető leggyorsabban meg kell állapodni a NATO-val, hogy adják meg a szükséges felderítési adatokat. A légvédelmi erők létszámát drasztikusan növelni kell, hogy a 24 órás szolgálat biztosítható legyen. A légvédelmet el kell látni a megfelelő mennyiségű lőszerrel.

A NATO-tagállamokkal és más érdekelt országokkal azonnali megállapodást kell kötni a hadiipari termelés fokozásáról. Érdemes a szomszédos országokkal összehangolni a lőszer- és üzemanyagellátást.

Felül kell vizsgálni a polgári védelem rendszerét. A városok, járások, tartományok hozzanak létre új légoltalmi objektumokat, újítsák fel a második világháborús légópincéket.

Biztosítani kell az önkormányzatok, a minisztériumok és a hadsereg hatékony együttműködését.

Felül kell vizsgálni a hadkiegészítési rendszerét. A covid idején 3 ezer katona mozgósítását rendelték el, de a valóságban csak 1500-at sikerült. Háború esetén 55 ezer embert kell mozgósítani, kiképezni és felszerelni.

A polgári egészségügyet alá kell rendelni a katonai egészségügyi szolgáltatnak. A kórházakat fel kell készíteni óriási mennyiségű sebesült fogadására.

Nemzetközi téren mindent meg kell tenni az Európai Unió közös hadseregének felállítására.

Franz-Stefan Gady egy olyan háború lehetőségét vizsgálja fel, amelyet Oroszország indít el. Oroszország a gonosz, a veszély, a fenyegetés, ami ellen a civilizált nyugatnak harcolnia kell. Ez a hivatalos nyugati felfogás egyik eleme.

A másik eleme az a semmivel sem megalapozott hit, hogy a Nyugat képes megvívni egy globális háborút Oroszország ellen, sőt képes legyőzni Oroszországot.

A könyv és az a tény, hogy igyekeznek meggyőzni a közvéleményt a háború lehetőségéről és megnyerhetőségéről, másról szól.

A Nyugat óriási válságban van. A gazdaságának megmentésére már csak a hadiipar felfuttatása kínálkozik lehetőségként. Ehhez pedig háború kell.

Háború kell a belső társadalmi feszültség levezetésére is. Nem akarnak polgárháborút otthon, ezért inkább nekimennek az oroszoknak.

Számos jel utal arra, hogy a Nyugat háborúra készül Oroszország ellen. Nem védekező háborúra, hanem támadó háborúra.

Ezt mutatta az a törekvés, hogy egységfront jöjjön létre Ukrajna támogatására és az Oroszország elleni akcióra. Ez most megvan! A finnek és a svédek csatlakoztak a NATO-hoz. Magyarországon a Nyugat elérte a békebarát Fidesz-kormány leváltását és egy olyan kormányt hoztak a helyére, amely mindenben teljesíti a nyugat akarátát.

A NATO ankarai csúcsertekezlete döntött a NATO3.0 programról. A NATO alapja az USA marad, de az európaiak többet fognak költeni fegyverkezésre és egységesen lépnek fel Oroszország ellen.

A magyar kormány aláírta az ankarai nyilatkozatot és Oroszországot hivatalosan is Magyarország elleni fenyegetésnek nyilvánította.

A NATO megerősíti a kelet-európai hadszíntért. A visegrádi együttműködést Lengyelország vezetésével és Magyarország részvételével a keleti front egyik pillérévé teszik.

Magyarországon már a Fidesz-kormány idején megkezdődött az ország háborús felkészítése, Felpörgették a hadiipart, jelentős vásárlásokat eszközöltek.

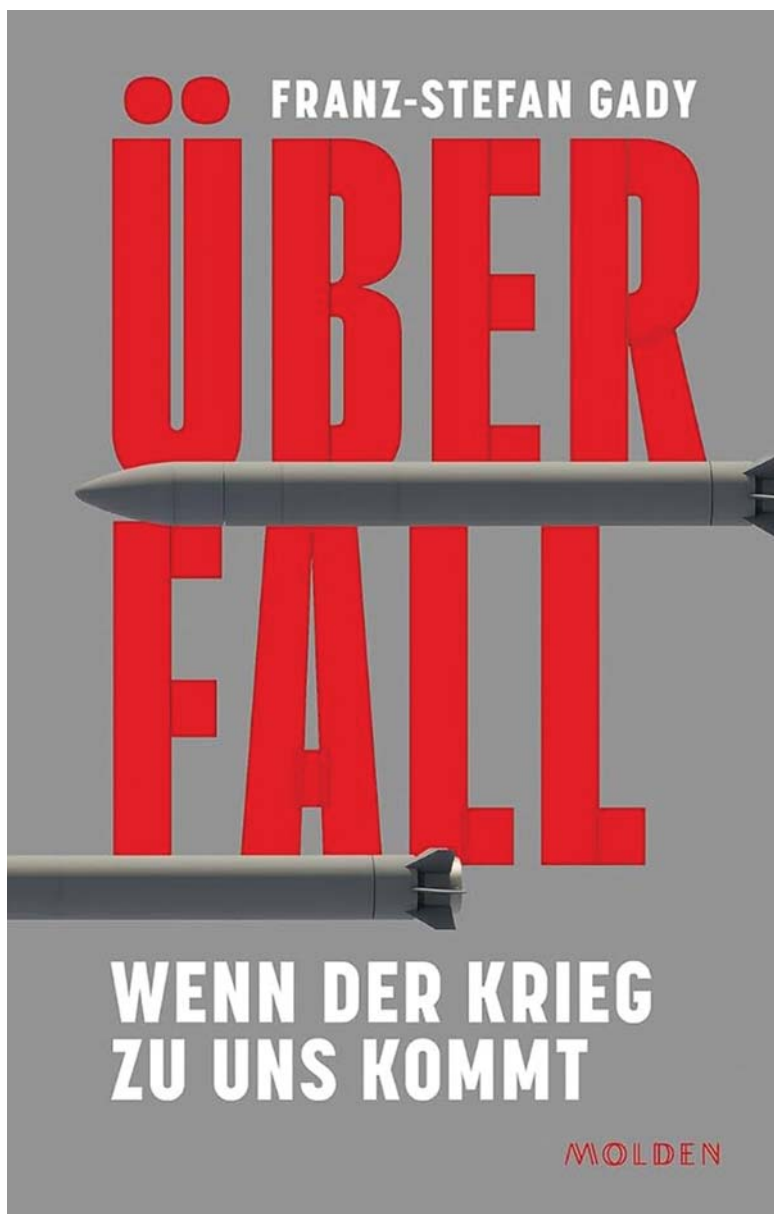
Magyarország háború esetén tranzitország és olyan kiszolgáló bázis lehet, amely a NATO rendelkezésére bocsátja közlekedési infrastruktúráját, egészségügyi rendszerét, energia- és élelmiszerkészleteit.

A tavalyi nagy hadgyakorlat is azt célozta, hogy a katonai és polgári szervek együttműködését összehangolják. A paksi erőművel kapcsolatos intézkedések, az óriási építkezés a közvetlen cél mellett a katonai és civilforrások együttes felhasználásának begyakorlását is szolgálták.

Franz-Stefan Gady könyve rámutat arra, hogy Ausztriát nem menti meg a háborútól a semleges státusza.

Magyarországot nem fogja megmenteni a háborútól és a pusztításoktól a NATO-tagsága. A NATO-politika elfogadása, amit most a Tisza-kormány tesz, Magyarország háborús felkészítését szolgálja. Nem a békéhez, hanem a háborúhoz visz közelebb.

Gady könyve nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy háború esetén Magyarország megpróbál kiugrani a NATO-ból. Nem kétséges, hogy a NATO nem engedné, mint ahogyan 1944-ben Hitler sem engedte. A NATO-ból most kell kiugrani, nem akkor, amikor elindultak a hadseregek. Nem kell NATO! Ki a NATO-ból!

Egy élet a modern Kínáért

2026. augusztus 17-én volt Jiang Zemin, a modern Kína egyik legjelentősebb vezetője születésének 100. évfordulója. A pekingi Népi Nagyteremben Xi Jinping elnök vezetésével megrendezett nagyszabású megemlékezés tükrözte, hogy Jiang politikai és gazdasági örökségét ma is nagy tiszteletben tartják.

Jiang Zemin 1989 és 2002 között vezette a Kínai Kommunista Pártot. Jelentős szerepe volt abban, hogy az 1989-es szocializmusellenes megmozdulások után Kína belső helyzete stabilizálódott, a kínai nép szilárdan kiállt a szocializmus folytatása mellett. A párt főtitkáráként irányította a kínai reform és nyitás politikáját, amely a kínai sajátosságú szocializmus egyik alaptételévé vált és megalapozta Kína gazdasági és társadalmi sikereit.

Jiang Zemin ismerte Magyarországot. 1990. november 3-án Pekingben fogadta a Magyar Munkáspárt elnökét, Thürmer Gyulát. Az elsikkasztott ország című könyvében így emlékszik vissza a találkozóra:

„Jiang Zemin, a Kínai KP főtitkára akkoriban 64 éves. 1989 óta állt Kína élén, és egészen 2002-ig maradt a párt első számú vezetőjeként. Páratlanul érdekes ember. „Az ember, aki megváltoztatta Kínát” – ezzel a címmel ír róla később szép könyvet Robert Lawrence Kuhn amerikai tudós. Jiang Zemin elektromérnöknek tanult. 1946-ban, húszévesen lett a kommunista párt tagja. Az ötvenes évek közepén szakmai továbbképzésen volt a Sztálin nevét viselő moszkvai autógyárban, ahol megtanult oroszul. Megkedvelte az orosz művészetet, szovjet vendégeknek nem egyszer még énekelt is régi orosz dalokat.

Ő a nagy túlélők sorába tartozott. A kulturális forradalom idején őt is bírálóban részesítik, majd Henan tartományba küldték „átnevelésre”. Viszonylag korán, 1970-ben már visszatérhetett Pekingbe. 1971-72-ben szakmai munkán megfordult Romániában is, ahol

szerzett élményeket rólunk, magyarokról is és a közép-európai mentalitásról.

Történetünk szempontjából a legfontosabb állomás 1985, amikor Sanghaj polgármestere lett. Sanghaj lett az új gazdaságpolitika, a reform és nyitás gyakorlati kipróbálásának legfőbb területe. A választás nem véletlenül esett Sanghajra. A város kitűnő adottságai, tengerparti fekvése miatt a 19. század közepétől fontos kereskedelmi, pénzügyi központ. Sanghaj mindig is fontos szerepet játszott a kínai baloldali mozgalomban is. 1921 júliusában éppen itt tartotta első kongresszusát a Kínai Kommunista Párt. Ki hinné, hogy akkoriban összesen 50 párttag volt egész Kínában! Jiang Zemin a sanghaji csoda egyik megalapozója volt, Deng Xiaoping személyes jelöltje és neveltje.

A kínai vezetők harmadik nemzedékéhez tartozik. A kínai forradalom, Kína megteremtése az első nemzedék érdeme, amelynek legismertebb személyisége éppen Mao Zedong (Mao Ce-tung) volt. Ez Zhou Enlai egykori miniszterelnök, Zhu De marsall, egykori államelnök, vagy Liu Shaoqi egykori államelnök, a kulturális forradalom áldozatának generációja. Őket követte a második nemzedék élén Denggel.

Jiang Zemin némileg rácsodálkozik a 38 éves magyar pártelnökre, hiszen akkoriban Kínában még nem voltak olyan korú vezetők, mint én. Először oroszul üdvözlöl, majd angolra vált. Nyitott, világlátott európai típusú politikus benyomását akarja kelteni, és az is. Mi újság Magyarországon? – hangzik a bevezető kérdése. Mi a rendszerváltás oka, hogyan megy végbe? A főtitkár sok kérdést tesz fel. Mindezt már előzőleg elmondtam a párt más vezetőinek, sőt a Magyarországgal foglalkozó kínai kutatóknak is, akiknek a részletes feljegyzéseiből már nyilván mindent tudott, de az én számból is hallani akarja.

Miért nem tudta a pártvezetés közben tartani a hatalmat? Ez az egyik kulcskérdés. Jiang Zemin minden választomat érdeklődéssel hallgatja, de erre, úgy tűnik, hogy különösen odafigyel. Nekem akkoriban semmilyen tapasztalatom nem volt arról, hogy hogyan kell kínai partnerekkel tárgyalni, de elhatározom, hogy a leghelyesebb világosan kimondani, hogy mi hogyan éltük meg. A magyar pártvezetés egy része tagadta, hogy a szocializmus megreformálható és világosan a kapitalizmus mellé állt. A vezetés marxista része, élén Grósz Károllyal, szocializmust akart, de erőtlen maradt. Ennek pedig az az oka, hogy a vezetés elszakadt a tömegektől, nem értették meg, hogy mit várnak az emberek.

Milyen szerepe volt a hadseregnek? Ez a kérdés Kínában annál is inkább izgalmas, hiszen itt a hadsereg folyamatosan fontos, néha meghatározó szerepet játszott. Nemcsak a Tianenmen téri eseményekben, de azt megelőzően is. A Magyar Néphadsereg depolitizálása a rendszerváltó hazai és külföldi erők egyik fő célja volt – mondom. Elhitették a tiszti karal, hogy a hadseregnek nincsenek politikai feladatai. A hadsereg felső vezetése meghasonult, a fiatalabb főtisztek pedig nem is bánták a rendszerváltást. De a lényeg nem a katonákban, hanem a politikusokban volt. Visszaemlékezem arra, amikor Grósz Károly látogatást tett a Honvédelmi Minisztériumban. Emelte magasra a zászlót, és mi követjük! Nagyjából ez volt a tábornokok véleménye. Grósz nem emelte magasra a zászlót.

Megismétlődik mindez a Szovjetunióban? Ez a kérdés hangzik el az egyhetes kínai út során a legtöbbször. Mi a véleménye Gorbacsovról? Elmondom, hogy meggyőződésem szerint a gorbacsovi peresztrojka alap gondolata rokon a kínai reform és nyitás politikájával. Gorbacsov politikája azonban kezdi túllépni a reform határait. S, ami döntő, megkezdődött a hatalmi intézmények felszámolása, és ez életveszélyes. Én láttam, hogy miként szedték darabokra a hatalmat Magyarországon, ez megy végbe Moszkvában is. A Szovjetunió még nem vészett el, de veszélyben van. Szavaimra odafigyelnek, többször visszakérdeznek.

Jiang Zemin felvázolja a kínai koncepció lényegét. Kína története több ezer éves, szerves egészet alkot, s ebben a fejlődési folyamatban a szocializmus korszaka csak egy rövid periódus.

Ez a nemzeti felfogás rokonszenves. A nemzeti történelem egységes egészként való felfogása új nekem, mivel a mi nemzedékünk azon nőtt fel, hogy 1945-ben új korszak kezdődött a magyar történelemben. Ezzel nem is lett volna különösebb baj, de a korszakhatár azt is jelentette, hogy a Horthy-rendszerről minden rosszat megtanultunk, de semmit abból, ami minden rossz ellenére hozzájárult a magyar nemzet történetéhez. A mi fejünkben nehezen fért meg egymás mellett király és munkás, polgári államférfi és munkásmozgalmi hős.

A kínai kommunisták nemzeti tapasztalataikból indulnak ki, mondja a főtítkárs. A kínai párt a marxizmus-leninizmust alkalmazza, de szigorúan a kínai nemzeti sajátosságok figyelembevételével. Pártunk hamarosan 70 éves lesz – mondja a főtítkárs. Megtanultunk harcolni a balosság ellen is, a jobboldali oportunizmus ellen is. Mao Zedong a mi pártunk és államunk alapítója, kiemelkedő marxista forradalmár. Követett el hibákat, súlyos hibákat is, különösen előrehaladottabb korban. Ezeket a hibákat látjuk. Mao hibái azonban egy nagy ember hibái, és történelmi mércével mérve hibái eltörpülnek erényei mellett – mondta a főtítkárs majdnem szó szerint ezekkel a szavakkal.

Értékelése nekünk nagyon szokatlanul hangzik. A magyar munkásmozgalomban, de általában az kelet-európai mozgalomban azt szoktuk meg, hogy az új vezető többnyire kitagadja az elődjét. Hruscsov kiátkozta Sztálint, s ez nem korlátozódott csupán a 20. kongresszus politikai döntéseire, hanem azzal is járt, hogy Sztálint látványosan kivitték a mauzóleumból, ahol addig békésen fekvött Lenin mellett. Pár évvel később Brezsnyev

kitagadta Hruscsovot, akit szintén gyakorlatilag kiírtak a hivatalos történelemből.

Nálunk sem volt rózsásabb a helyzet. 1956 után Kádár János leszámolt a személyi kultusszal, de ezzel együtt Rákosi Mátyás is egyértelmű negatív figurává vált, akire a hivatalos elfelejtés várt. Szerencsétlen Kun Béla, az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság meghatározó vezetője járt talán a legrosszabbul. Őt elhallgatták Rákosi alatt is, de Kádár idején is.

Jiang Zemin egy egészen más felfogást vázol fel nekünk. Ez egészen más, mint amit Gorbacsovtól hallunk ebben az időben. A glasznoszty, a nyíltság politikája kezdetben azt jelentette, hogy nem szabad elhallgatni a tényeket. Ami volt, azzal szembe kell nézni. Ebből azonban nagyon gyorsan a legundorítóbb mocskolódás lett. Az újságírók, de sajnos, a tudósok is, kimazsolázták a legvéresebb, legszaftosabb történeteket, és mint nagy leleplezést tárták a világ elé. A nyugati propagandának nem kellett azzal foglalkozni, hogy megtörje a mi hitünket. Saját magunk törtük el a gerincünket, adtuk fel történelmi és emberi tartásunkat.

Deng Xiaoping vezetésével a párt kijavította a hibákat – mondja a főtitkár. Ezt az új politikát fejezi ki a nyitás és reform gondolata. Nyitás és reform azonban csak akkor lehetséges, ha a nép és a párt vezetése alatt a hadsereg, a fegyveres erők, és ha a párt következetesen folytatja az ideológiai munkát.

A fegyveres erőkre vonatkozó megjegyzése nagyon is érthető, hiszen mi már túl voltunk azon, amit Magyarországon a hadsereggel, az állambiztonsági szervekkel és a Munkásőrséggel tettek. Az MSZMP utolsó vezetői engedték, hogy az állambiztonságot kivegyék a néphatalom kezéből. Kínában nem engedték. Persze, a főtitkár megjegyzésében nem csupán a hadsereg és az állambiztonság volt a lényeg, hanem az a felismerés, hogy nem lehet a szocializmus reformját úgy megvalósítani, hogy közben a politikai hatalmat kiengedjük a kezünkől.

Az ideológiai munka, mint kifejezés, túl száraznak, talán régiesnek is tűnhet. Miről is van szó? Emlékszem, hogy 1990-ben első kínai látogatásunk idején mindenütt komoly félelem volt amiatt, mi lesz, ha a modern technika, a számítógépek elárasztják Kínát? 1990-ben a technikai szint nagyon alacsony volt. Magyar zenei CD-ket vittünk ajándékba, s bizony alig tudtuk őket elajándékozni, mert még a középszintű vezetőknek sem volt lejátszójuk. A kínaiak azonban kezükbe vették a modern technika gyártását, és néhány év alatt elárasztották a piacot olcsó és jó számítógépekkel, CD és VCD lejátszókkal. A VCD különösen okos ötlet volt, mivel – bár nem tud annyit, mint egy DVD – a töredékéért meg lehet kapni. A kínai vezetés azt is felismerte, hogy tartalommal kell megtölteni az információhordozókat. A korszerűsítésben élen járt Renmin Ribao a párt lapja...”

Agrárvédelmi akciótervet!

A Munkáspárt Országos Elnöksége Urbin György OE-tag kezdeményezésére augusztus 25-én nyílt levelet küldött Bóna Szabolcs miniszternek. „A Munkáspárt tagsága és társadalmi kapcsolatrendszere Magyarország számos térségében, széles társadalmi rétegek körében van jelen. Gazdálkodóktól és mezőgazdasági vállalkozásoktól sorra érkeztek hozzánk jelzések arról, hogy a 2026. évi aszály következményei ma már nem csupán a terméshozamokat veszé-

lyeztetik, hanem egyre több gazdaság likviditását, az állatállomány takarmányellátását és ezáltal a következő termelési ciklus biztonságát is.”

A Munkáspárt konkrét intézkedéseket kért a kormánytól. A levélre nem érkezett válasz, de az interneten sokan fejezték ki egyetértésüket. Urbin György vezetésével széleskörű kampány indult a közösségi fórumokon.

1.

**ÖNKÉNTESEN IGÉNYBE VEHETŐ
AGRÁR-HITELMORATÓRIUM BEVEZETÉSE**

2.

**ÁLLATEGYSÉG-ALAPÚ RENDKÍVÜLI
TAKARMÁNYTÁMOGATÁSI PROGRAM LÉTREHOZÁSA**

3.

**A FERTŐZÖTT ROMÁN TERÜLETEKRŐL ÉRKEZŐ
SZÁLASTAKARMÁNY BEHOZATALÁNAK
FOKOZOTT ELLENŐRZÉSE**

MUNKÁSPÁRT